

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslaget til § 109 f, som fastslår, at kommunens eller amtskommunens beslutning om anvendelse af personlige alarm- eller pejlesystemer skal godkendes af det sociale nævn, når anvendelse sker mod den pågældendes vilje, og det sociale nævns godkendelse kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse. Kommunens eller amtskommunens afgørelse er i øvrigt genstand for klageadgang efter de almindelige regler herom i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 109 b

Fastholdelse

Bestemmelsen svarer til en bestemmelse i den gældende magtanvendelsesbekendtgørelse, og foreslås nu indføjet i loven.

Magtanvendelse i form af at fastholde en person eller føre denne til et andet opholdssted er tilladt i situationer, hvor der er risiko for at den pågældende skader sig selv, eller der i konfliktsituationer er risiko for, at den pågældende skader andre beboere, personale eller andre personer.

Som et eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes den situation, hvor en person er truede over for andre beboere. Der skal tages hensyn til de andre beboere. Personen har kort forinden været voldelig og ingen ved, hvornår truslerne går over i vold. Her vil § 109 b skabe hjemmel til at fastholde personen og føre hende eller ham til et andet lokale.

Der er ikke tale om en hjemmel til at føre den pågældende til et lokale med en låst dør. Anvendelse af adgangen til at føre en person til et andet opholdssted skal kombineres med tryghedsskabende initiativer m.v.

Afgørelsen om at fastholde træffes i den akutte situation af det kommunale eller amtskommunale personale, og skal efterfølgende registreres og indberettes til den kommunale eller amtskommunale myndighed.

Til § 109 c

Tilbageholdelse i boligen

Den foreslåede bestemmelse sigter på at etablere en klar hjemmel til at anvende magt, for at forhindre en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne i at forlade boligen i tilfælde, hvor der er en nærliggende risiko for, at den pågældende udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, hvis forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Der foreslås samtidig indsat en hjemmel til at føre den pågældende tilbage til boligen under samme betingelser som adgangen til at forhindre udgang fra boligen. Der er ikke tale om en hjemmel til at føre den pågældende til et lokale med en låst dør. Anvendelse af adgangen til at føre en person tilbage skal kombineres med tryghedsskabende initiativer m.v.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 109 a, som giver hjemmel til at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer, når tilsvarende betingelser er opfyldt. Der foreslås således hjemmel til at personalet kan tilbageholde en person, når det - eventuelt ved hjælp af alarmsystemet - bliver opmærksom på, at den pågældende er ved at, eller har forladt boligen og bragt sig i en farefuld situation.

De situationer, hvor en person er ved at forville sig ud af boligen, og hvor personalet kan tilbageholde den pågældende uden at anvende magt, er ikke omfattet af denne regel.

Det er derimod de situationer, hvor en person forlader boligen og vedvarende udtrykker ønske om at forlade boligen. Da kan personalet i overensstemmelse med betingelserne i § 109 c anvende fysisk magt til at tilbageholde den pågældende i boligen.

Som et eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes den situation, hvor en ældre svært demt landmand flytter til plejebolig, da han på grund af sin sygdom ikke længere er i stand til at passe bedriften. Han er i øvrigt fysisk rask og har i sygdommens tidlige udviklingsstadier kunnet passe både husdyr og afgrøder. Selvom han efter flytningen til plejeboligen er faldet godt til blandt de nye naboer, får han umiddelbart efter flytningen ofte trang til at se til besætningen og forlader boligen og begynder at lede efter stalden på alle tider af døgnet. Personalet er opmærksom på, at han har trang til at forlade boligen, og da han ikke forstår, at han ikke længere har ansvar for landbruget, kan de ikke overtale ham til at komme med tilbage. I sin lette påklædning er han udsat for at få lungebetændelse og han kan drukne i den nærliggende sø, som er let tilfrosset og derfor vanskelig at se for ham.

Her vil § 109 c skabe hjemmel for personalet til at fastholde ham og føre ham tilbage til boligen, selv om han fastholder ønsket om at komme ud.

Da tilbageholdelse af en person i boligen mod den pågældendes vilje kan have karakter af frihedsberøvelse, foreslås det i § 109 h, at kommunen eller amtskommunen skal sørge for, at pågældende får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser. Hvis af-